Is de *Adhān* [oproep tot gebed] verplicht voor wie hem van elders heeft gehoord?

Imām ʿAbd al-ʿAzīz b. ʿAbdillāh b. Bāz

Vraag nr. 4177

Zijne Excellentie, de eerste vraag van de vraagsteller luidt: "*Uw broeder omwille van Allāh, Yaḥyā Moḥammad Jābir Zaydānī, zegt: Als iemand zich in een Jamāʿah [groep] bevindt en de Adhān [oproep tot het gebed] hoort, moet hij dan zelf de Adhān verrichten, of volstaat de Adhān die hij van een andere Muʾadhdhin [oproeper tot het gebed] heeft gehoord?*"

Antwoord:

In de Naam van Allāh, de Barmhartige, de Meest Genadevolle. Alle lof zij Allāh, en moge gebeden en vrede zijn met de Boodschapper van Allāh ﷺ, met zijn familie, zijn Metgezellen en allen die zich door zijn leiding laten leiden. Om verder te gaan:

Als iemand zich met een *Jamāʿah* [groep] bevindt en de *Adhān* van welke *Masjid* [moskee] dan ook hoort, dan is het voor hem en voor de groep

verplicht om gehoor te geven aan de *Adhān* en zich naar de *Masjid* te begeven. Zij behoren niet op hun eigen plaats te bidden, en er is geen behoefte aan een andere *Adhān* of iets dergelijks. Integendeel, zij behoren naar de *Masjid* te gaan waarvan zij de *Adhān* hebben gehoord, als die zich dicht bij hen bevindt, zodanig dat zij die kunnen bereiken en samen met de mensen daar kunnen bidden. Als de *Adhān* met de gewone stem wordt verricht, dan is de *Masjid* in de meeste gevallen dichtbij. Maar als hij via een luidspreker wordt verricht, kan hij ver weg zijn, en kan het geluid hen van grote afstand hebben bereikt.

Kortom, het is voor hen verplicht om zich naar de *Masjid* te begeven als dat mogelijk is. Maar als die ver weg is, zodat zij haar pas zouden kunnen bereiken nadat het gebed voorbij is, vanwege de afstand, en omdat zij het geluid slechts via de luidspreker van verre hebben gehoord, dan volstaat die *Adhān* voor hen en is de *Iqāmah* [oproep tot aanvang van het gebed] alleen voldoende. Want het beoogde doel is dat de *Adhān* wordt gehoord en dat er iets aanwezig is waardoor de mensen tot het gebed worden opgeroepen en waardoor zij van de tijd ervan op de hoogte worden gesteld, en dat is reeds gerealiseerd.

De presentator: Hij zegt ook in de brief: '*Moet hij de Adhān verrichten, of moet hij de Iqāmah verrichten op basis van de Adhān die hij om zich heen hoort?*' Geef ons daarover uitleg, alstublieft.

De Shaykh: "Dat is voldoende."

De presentator: "Dat betekent dus dat het dicht bij hem is."

De Shaykh: "Wat bedoeld wordt, is dat de *Iqāmah* voor hem voldoende is, als het voor hem niet mogelijk is om met de mensen te bidden, wegens

ziekte, of omdat hij een bewaker is, of iets dergelijks. In dat geval volstaat de *Adhān* voor hem en verricht hij de *Iqāmah*, dat wil zeggen: hij verricht alleen de *Iqāmah*.

Maar als hij zich op een plaats bevindt die dichtbij is, zodanig dat hij de plaats vanwaar de *Adhān* wordt verricht kan bereiken en samen met de mensen kan bidden, dan is het voor degenen die de *Adhān* horen verplicht om eraan gehoor te geven, op grond van de *Ḥadīth* [overlevering van de Profeet ﷺ]: '*Wie de oproep hoort en er geen gehoor aan geeft, voor hem is er geen gebed, behalve met een geldig excuus.*' Zo heeft de Profeet ﷺ het gezegd.

Dus wat verplicht is voor degene die de *Adhān* hoort, is dat hij de *Muʾadhdhin* beantwoordt en zich naar de *Masjid* begeeft, of naar de plaats waar de *Jamāʿah* [het gezamenlijke gebed] wordt gehouden, zodat het aantal aanwezigen toeneemt, zodat de samenkomst in gehoorzaamheid aan Allāh wordt verwezenlijkt, en zodat gehoor wordt gegeven aan het bevel van de Profeet ﷺ om de *Jamāʿah* bij te wonen.

Maar als er een belemmering is, zoals ziekte, vrees, of omdat hij een bewaker is over eigendommen die aan hem zijn toevertrouwd en hij zich daarom niet kan begeven, of omdat de plaats ver weg is en zij het geluid van verre hebben gehoord vanwege de luidspreker, en zij die plaats pas zouden kunnen bereiken nadat het gebed hen is ontgaan, dan behoren zij op hun eigen plaats te bidden en te volstaan met de *Adhān*. En als zij een tweede *Adhān* verrichten, dan is daar evenmin bezwaar tegen, want dat is *Khayr bilā Sharr* [goed zonder enig kwaad daarin], vooral wanneer de plaats ver weg is. Maar als zij volstaan met de *Adhān*, dan is dat genoeg, en hoeven zij slechts de *Iqāmah* te verrichten. Op grond hiervan geldt dat

degene die achterblijft wegens ziekte, vrees of iets dergelijks, het gebed dient te beginnen met de Iqāmah en kan volstaan met de *Adhān*."